

Nr 194

Av fröken **Vinge m. fl.**, om anslag till utbildningskurser för lantmäteriets kontorspersonal.

Arbetsbalansen inom lantmäteriets distriktsorganisation ökas i oroväckande hastig takt. Medan år 1951 antalet nytillkomna ärenden var 30 400 och antalet avslutade ärenden 27 200, uppgick motsvarande siffror år 1954 till 40 800 resp. 33 400. Skillnaden mellan nytillkomna och avslutade ärenden ökades alltså från 3 200 till 7 400. Uttryckt i arbetsmånader var balansen (i hela riket utom Dalarna) 11 603 den 1/1 1952 och 13 971 den 1/1 1955. Innebörden av dessa siffror framstår klart mot bakgrunden av det faktum, att hela den vid förra årsskiftet befintliga arbetskraften uttryckt i månader uppgick till omkring 11 500.

Alla tecken tyder på att antalet nytillkomna ärenden kommer att ytterligare ökas. För detta talar såväl utvecklingen i fråga om fastighetsbildningen i stad som den pågående rationaliseringen på jordbrukets och skogsbrukets område. Man måste därför räkna med att väntetiden för allmänheten blir ännu längre med alla de olägenheter det innebär både för den enskilde och för samhället. Påfrestningarna på personalen kan också väntas bli ännu större än nu, trots att arbetstakten enligt lantmäteristyrelsens omdöme redan är alltför högt uppskruvad.

För att försöka bemästra svårigheterna har lantmäteristyrelsen föreslagit åtgärder av flera slag. Av dessa skall här endast beröras frågan om en *förbättrad utbildning av kontorspersonalen*, så att vissa beräkningstekniska arbetsuppgifter kunde överflyttas från den fältarbetande personalen till kontorspersonalen. Statsrådet Hjalmar Nilson har i ett interpellationssvar år 1955 vitsordat, att en förbättrad utbildning av denna personal otvivelaktigt skulle vara av värde ur rationaliseringssynpunkt. Trots detta är han icke heller i år beredd att tillstyrka lantmäteristyrelsens förslag till slutligt ordnande av denna utbildning.

Kostnaderna för kontorsbiträdesutbildningen har av lantmäteristyrelsen beräknats till 59 900 kronor, varav 13 100 till lärararvoden m.m., 4 000 kronor till lokaler och expenser, 11 300 kronor till utrustning och 31 500 kronor till bidrag åt elever. Vid bifall härtill erfordras emellertid icke det för inneva-

rande budgetår anvisade beloppet å 14 100 kronor för anordnande av en nyutbildning av cirka 30 kontorsbiträden enligt hittills gällande, mindre omfattande kursplan. Nettoutgiftsökningen skulle alltså bli 45 800 kronor.

I detta sammanhang bör observeras, att statsverket får vissa inkomster från lantmäteriväsendet därigenom att ett växande antal uppdrag är av sådan art, att staten taxevägen får en ersättning, som i princip motsvarar självkostnaderna. Nettobelastningen på statsverket för dessa kurser kan alltså beräknas bli mindre än ovan angivna totalbelopp. Under alla omständigheter är utbildningskurser av detta slag, som möjliggör överflyttning av angelägna arbetsuppgifter från personal i högre lönegrad till kontorspersonal, en besparingsåtgärd av betydande mått.

Med stöd av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen med bifall till lantmäteristyrelsens petita måtte till utbildningskurser för lantmäteriets kontorspersonal för budgetåret 1956/57 anvisa ett anslag å 59 900 kronor.

Stockholm den 24 januari 1956

Margit Vinge

Abel Andersson
i Löbbo

Karin Wetterström

Folke Nihlfors

Torsten Andersson
i Brämhult